

Västmanland

Henrik Olsson Hagbo St:ilian Västerås

Om julen.

När julen matkas, blir det bråttom. Det skall slaktas, byggas, bakas, och mycket annat, som skall vara undanstökat till den stora hälsen. Lucia-dagen firas även nu, så den kan ju förtigas. Julafton skulle djuren ha elta förlagnad, t.o.m. smaka jultullarna. Juldagen skulle alla till julattan, som då började tidigare än nu. Alla skulle de ha lorredsblåss och lysa sig med. När det var slut på julattan, skulle alla tävla om att komma först hem. Den som kom först, skulle först få in skorden. Annandag jul skulle korna ha ärthalsar, för att de ej skulle skilja sig från varandra, då de kommo på bete.

(35.)

Väderleksmärken.

Om värlig jul, vinter om påskan, eller gön jul, vit påsk. Ljus julotta gör ljusa ladgatu, d.v.s. om det är fullmåne på jutet, skall det bli dålig skörd. Om nymånen ligge på rygg, blir det mitt väder. Det myjet, men står den rätt upp blir det kallt. Å det mycket kallt men knäppser i knutav m.m., står det om till len. Dansa myggen i januari, blir det svårt foderår. Om kräkorna skriker mer än två gånger i taget i januari, blir det tidig vår.

Vincent-dagen klar och skäv, så din åker så fort den bö, av den grå och mulen, så den, då den är väl aulen.

Så länge lärkan sjunger före skyndelsmässan, så länge tiger hon stilla efter den. Om istapparna är långa vid fastlagsnatten blir linet långt. Klar fastlag gott spannmålsår.

Vid Dorotea-tiden faller mästa snön. Vad mars ej vill, kommer efter i april. Å mars drogen vid plogen, häller april honom åter still. Tryser det natten till Maria bebådelsedagen, skall det fysa i 40 nättar. Regnar det på Långfredagen, så har man att förvänta en torr sommar. Mars torr april våt och maj kall, fyller bondens lador allt, men april torr och ren är bonden till stort men. April-snö är gott som färgas. Tiburtius-dagen är första sommardagen, om den är

Västmanland

Henrik Olsson Hagbo St:ilian Västerås

Om julen.

När julen nalkas, blir det bråttom. Det skall slaktas, byggas, båkas, och mycket annat, som skall vara undanstökat till den stora hölgen. Lucia-dagen firas även nu, så den kan ju färdigas. Julafton skulle djuren ha elva förlagnader, t.o.m. smaka jultullarna. Juldagen skulle alla till julattan, som då började tidigare än nu. Alla skulle de ha lövvedsblass och lysa sig med. När det var slut på julattan, skulle alla tävla om att komma först hem. Den som kom först, skulle först få in skorden. Annandag jul skulle korna ha ärthalsa, för att de ej skulle skilja sig från varandra, då de kommo på bete.

(35)

Väderleksmärken.

En värlig jul, vinter om påskan, eller gön jul, vit påsk. Ljus julotta gör ljusa ladgatu, d.v.s. om det är fullmåne på julen, skall det bli dålig skörd. Om nymanen ligger på rygg, blir det mitt väder det nyet, men står den rätt upp blir det kallt. Å det mycket kallt men knäppor i knutav m.m., står det om till len. Dansa myggen i januari, blir det svårt foderår. Om kräkorna skriker mer än två gånger i taget i januari, blir det tidig vår.

Vincent-dagen klar och skar, så din åker så fort den bae, av den grå och mulen, så den, då den är väl aulen. Så länge lärkan sjunger före skyndelsmässan, så länge tige hon stilla efter den. Om istapparna är långa vid fastlagsnatten blir linet långt. Klar fastlag gott spannmålsår. Vid Dorotea-tiden faller mästa snön. Vad mars ej vill, kommer efter i april. Å mars drogen vid plogen, häller april honom åter still. Tryser det natten till Maria bebådelsedagen, skall det fysa i 40 nättar. Regnar det på längfiedagen, så har man att förvänta en torr sommar. Mars torr april våt och maj kall, fyller bondens lador all, men april torr och ren är bonden till stort men. April-snö är gott som förlaga. Tiburtius-dagen är första sommardagen, om den är

vacker, blir sommaren blåsig och kall, och tråtam. Ligger godron om vintern i djupt vatten så följer en torr varm sommar men ligger den vid stranden eller annars på grunt vatten, har man att vänta en vat sommar. Kommer Erik med ax, så kommer Olle med kaka. Bed om regn före midsommartid, efter kommer det nog din bon förut. Regnar det den 27 juli, spisowar-d skall det regna i sju veckor. Fäller löven tidigt från träden så är att vänta en vacker efterhöst och milt väder. När björ och pilar längre behålla sitt löv grånt i tappan, under de de fälla det tidigt på de nedre grenarna, så kan man vänta tidig och god vår. Fäller löven ännu i oktober fast på träden så är en sträng och tidig vinter att förvänta. Grönspetten förkunnar väderlekens ankomst tre dygn fört. Här han ett lättontigt late, blir det vackert väder, skriar han starkt, blir det regn och aväder och kommer han in till husen och skricker, då blir det än värre. Domherrens ankomst är ett säkert tecken till kold och oftast även till snö. Om det mycket rännbar, blir det kall vinter. Om stubben där hatt Anders-mässes mott, har man att vänta en sträng vinter. Anders braskar-jul slaskar och tråtam.

Sägner om skatter och ortnamn.

I Gillhärads socken cirka 2 mil från Västerås ligger Slagarda-gård. Sägner berättar att i fjärda dagar, har stått ett stort slag där. Där shall även en konung med sina skatter ligga begraven. Kullen visar än i dag, var det är. Det säges, att folk bojat undersöka kullen, men blivit avbytna av t.e.x. en häna, som skulle till kvarn med ett sådeslass och mycket annat. Går man sedan skogsvägen ankomning 12 km. norrut, kommer man till Taftsjön. Med denna är en del sägner förknippade, om en silvergruva, som blivit förlagd för flera sekler tillbaka i tiden. Det är många, som försökt att leta reda på den men utan resultat. Var det någon som trodde sig ha funnit den och gick hem efter verktyg, hittade han aldrig tillbaka till samma ställe. En hade yxa och märkte träden. När han kom tillbaka, var hela skogen märkt. Hade han märkt

träden meripan och uppåt stammen, hade han sett skillnaden, den som markt träden hade då blivit luraad. Det säges även, att öppningen till gruvan shall vara på botten av sjön, luckan till nedgången shall vara fastad vid en kedja, som är fastslut kring en trädrat. Det påstas, att när det blir slut i Sala silvargruva, då först shall någon finna den. För en röst i Sala gruva har sagt: "Skapa mig ej för näma in på benen, för min syster i Täppens har råman."

Så några ord om hur Skultuna-socken fått sitt namn. För många år sedan brann kyrkan, den låg då närmare hantverk, och klockorna samlade ner i ån. När de så skulle ta upp dem, skulle ingen få säga något, men när de hade dem nästan uppe, var det en som sa: "Nu, har ni den att här ändå?" Men då färsan den i djupet. Då hördes en röst meripan, att de skulle hämta ett par års gamla trillingstutar, som varo uppfödda med söt mjölk. Då var det på en gård, där de hade ett par, som ej fått söt mjölk förrän den dagen. När de därför kom dit, hördes åter en röst: "Inga skut-kalvar!" Därav namnet Skul-tunna, som ändrades till Skultuna.

Locknen närmast är Skerike. När kyrkan där skulle byggas, kommo de ej överens om var den skulle stå. Då logo de och satte ett par stutar på en stock, där de stannade, skulle kyrkan byggas. Då fastnade stocken så att de ej räddde dia, där var det en, som sade: "Sker- icke!" Därav namnet Skerike.